

Neutriner existerar inte

Det enda beviset att neutriner existerar är "*saknad energi*" och konceptet motsäger sig självt på flera djupgående sätt. En undersökning.

Innehållsförteckning

1. Neutriner existerar inte

1.1. Att korrumpera naturens väv

1.2. Försöket att fly från ∞ oändlig delbarhet

2. Naturfilosofi

3. Neutrinons historia

3.1. 1930: Pauli upptäcker neutrino för att rädda energibevarande

3.2. 1926: Einstein och Pauli arbetar tillsammans

3.3. 1927: Einstein-Bohr-debatten om energibevarande

3.3.1. 🎲 Einstein: "Gud kastar inte tärning"

4. Kärnkrafter uppfunna för neutrinofysik

4.1. 1934: Svaga kärnkraften

4.2. 1935: Starka kärnkraften

4.3. Gluoner: Fusk för att undkomma ∞ oändligheten

4.3.1. Oändligheten kan inte räknas

5. Logiska motsägelser

5.1. Den officiella neutrinoberättelsen

5.1.1. Beta-sönderfall: minskning av strukturkomplexitet

5.1.2. Invers beta-sönderfall: ökning av strukturkomplexitet

5.2. 📄 Neutrinodimma: Bevis för att neutriner inte kan existera

6. Översikt över neutrinoförsök

7. Slutsats

Filosofen William James om sanningens natur

7.1. Förbisedd av filosofin

Utskriven 22 november 2025

<https://se.cosmicphilosophy.org/neutrinos/>

KAPITEL 1.

Neutriner existerar inte

Saknad energi som enda bevis för neutriner

Neutriner är elektriskt neutrala partiklar som ursprungligen tänktes som fundamentalt omöjliga att detektera, och som endast existerade som en matematisk nödvändighet.

Partiklarna detekterades senare indirekt, genom att mäta den "saknade energin" vid framkomsten av andra partiklar i ett system.

Den italiensk-amerikanske fysikern Enrico Fermi beskrev neutrinet enligt följande:

“ *Ett spökartikel som passerar ljusår av bly utan ett spår.* ”

Neutriner beskrivs ofta som "spökartiklar" eftersom de kan flyga genom materia odetekterade samtidigt som de oscillerar

(förvandlas) till tre olika massavarianter (m_1 , m_2 , m_3) kallade "smaktillstånd" (ν_e elektron, ν_μ myon och ν_τ tau) som korrelerar

med massan av *framkommande* partiklar i kosmisk strukturtransformation.

De framkommande leptonerna uppstår spontant och omedelbart ur ett systemperspektiv, om det inte vore för att neutrino förmodas "*orsaka*" deras framkomst genom att antingen föra bort energi till tomrummet eller föra in energi för att konsumeras. De framkommande leptonerna är relaterade till antingen strukturkomplexitetsökning eller minskning ur ett kosmiskt systemperspektiv, medan neutrino konceptet, genom att försöka isolera händelsen för *energibevarande*, fundamentalt och fullständigt försummar strukturformation och "*den större bilden*" av komplexiteten, som oftast refereras till som att kosmos är "*finjusterat för liv*". Detta avslöjar omedelbart att neutrino konceptet måste vara ogiltigt.

Förmågan hos neutriner att ändra sin massa upp till 700 gånger⁽¹⁾ (jämfört med en människa som ändrar sin massa till storleken av tio fullvuxna mammutar), med tanke på att denna massa är fundamental för kosmisk strukturformation i grunden, innebär att denna *potential* för massförändring måste finnas innesluten i neutrino, vilket är en inneboende kvalitativ kontext eftersom de kosmiska masseffekterna av neutriner uppenbarligen inte är slumpmässiga.

⁽¹⁾ 700x-multiplikatorn (empiriskt maximum: $m_3 \approx 70 \text{ meV}$, $m_1 \approx 0.1 \text{ meV}$) speglar nuvarande kosmologiska begränsningar. Avgörande är att neutrino fysik endast kräver kvadrerade masskillnader (Δm^2), vilket gör formalismen formellt konsistent med $m_1 = 0$ (faktiskt noll). Detta innebär att massförhållandet m_3/m_1 teoretiskt skulle kunna närma sig ∞ oändlighet, vilket förvandlar begreppet "*massförändring*" till en ontologisk emergens —

där betydande massa (t.ex. m_3 :s kosmiska skal inverkan) uppstår ur ingenting.

I standardmodellen förväntas massan för alla fundamentala partiklar tillhandahållas genom Yukawa-växelverkan med Higgsfältet utom för neutrinet. Neutrinos anses också vara sina egna antipartiklar, vilket är grunden för idén att neutrinos kan förklara varför universum existerar.

☾ *Neutriner kan inte få sin massa från Higgsfältet. Något annat verkar pågå med neutrinornas massa...*

(2024) **Ger dolda influenser neutrinerna deras lilla massa?**

Källa: [Symmetry Magazine](#)

Implikationen är enkel: en inneboende kvalitativ kontext kan inte 'inneslutas' i en partikel. En inneboende kvalitativ kontext kan endast vara *a priori* relevant för den synliga världen, vilket omedelbart avslöjar att detta fenomen tillhör filosofin och inte vetenskapen, och att neutrinet kommer att visa sig vara en ✂ korsväg för vetenskapen, och därmed en möjlighet för filosofin att återta en ledande utforskande position, eller en återgång till "Naturfilosofi", en position som den en gång lämnade genom att underkasta sig korruption för scientism som avslöjades i vår undersökning av Einstein-Bergson-debatten 1922 och publiceringen av den relaterade boken *Duration and Simultaneity* av filosofen Henri Bergson, som kan hittas i vår boksektion.

KAPITEL 1.1.

Att korrumpiera naturens väv

Neutrinokonceptet, vare sig som partikel eller modern kvantfältteoretisk tolkning, bygger fundamentalt på ett orsakssammanhang genom W/Z^0 -bosoners svagkraftsinteraktion, vilket matematiskt introducerar ett minimalt tidsfönster vid strukturens ursprung. I praktiken anses detta tidsfönster vara 'för litet för att kunna observeras'⁽¹⁾, men det har ändå djupgående konsekvenser. Detta minimala tidsfönster innebär i teorin att naturens vävnad kan korrumpieras i tiden, vilket är absurt eftersom det skulle kräva att naturen existerar innan den kan korrumpiera sig själv.

⁽¹⁾ Tidsfönstret Δt är 10^{-24} sekunder. Om en nanosekund (en miljarddels sekund) representerade Mount Everest, skulle detta tidsfönster vara mindre än ett sandkorn. Tidsfönstret anses vara 15 storleksordningar mindre än den mest exakta mättekniken (MicroBooNE-samarbetet, 2 nanosekunders precision).

Det ändliga tidsfönstret Δt för neutrinors W/Z^0 -boson svag växelverkan skapar en paradox med kausal lucka:

- ▶ Svag växelverkan kräver Δt för kausal effektivitet.
- ▶ För att Δt ska existera måste rumtiden redan vara funktionell (Δt är ett tidsintervall). Men rumtidens metriska struktur är fundamentalt beroende av materia-/energifördelningar som styrs av... *svaga interaktioner*.

Absurditeten:

Svaga växelverkan kräver rumtid, medan rumtiden kräver

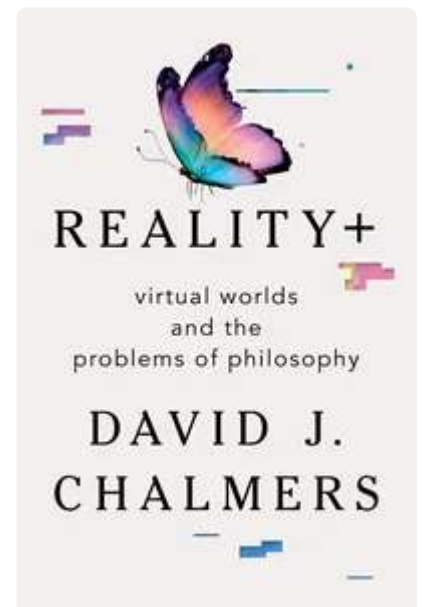
svaga växelverkan. Ett cirkulärt beroende.

I praktiken, när tidsfönstret Δt magiskt antas, innebär det att universums storskaliga struktur skulle bero på "🍀 tur" huruvida svaga interaktioner uppträder under Δt .

- ▶ Under Δt är energibevarandelagarna upphävda.
- ▶ Det antas magiskt att neutrinos Δt -gap betar sig – men under Δt är fysiska begränsningar upphävda.

Situationen är analog med idén om en fysisk *Gud-varelse* som existerade innan universum skapades, och inom filosofins kontext ger detta den grundläggande grunden och moderna rättfärdigandet för simuleringsteorin eller idén om en magisk "👉 *Guds hand*" (utomjordisk eller annan) som kan kontrollera och behärska existensen själv.

Till exempel gjorde den välkände filosofen David Chalmers, känd för det svåra problemet med medvetandet (1995) och uppfinningen av det filosofiska 🧟 zombieproblemet (1996, i hans bok *The Conscious Mind*), nyligen en '180°-sväng' i sin nya bok *Reality+* och blev en grundläggande förespråkare för simuleringshypotesen.

Inom den akademiska världen karakteriserades hans djupgående förändring så här:

☾ *En filosof kommer tillbaka till utgångspunkten.*

(2022) David Chalmers: Från dualism till deism

Källa: [Science.org](https://www.science.org)

Ett citat från bokens inledning:

Är Gud en miljardärhackare i nästa universum?

Om simuleringshypotesen är sann och vi lever i en simulerad värld, då är skaparen av simuleringen vår gud. Simulatorens kan mycket väl vara allvetande och allsmäktig. Vad som händer i vår värld beror på vad simulatoren vill. Vi kan respektera och frukta simulatoren. Samtidigt kanske vår simulator inte liknar en traditionell gud. Kanske är vår skapare ... en miljardärhackare i nästa universum.

Den centrala tesen i denna bok är: Virtuellt verklighet är äkta verklighet. Eller åtminstone är virtuella verkligheter äkta verkligheter. Virtuella världar behöver inte vara verkligheter av andra klass. De kan vara förstklassiga verkligheter.

I grund och botten är resonemanget bakom simuleringshypotesen rotat i det lilla tidsfönster som introducerats av neutrinfysiken. Även om simuleringshypotesen inte specifikt använder detta tidsfönster, är det troligen anledningen till att framstående filosofer som David Chalmers fullt ut och med tillförsikt omfamnar teorin 2025. Potentialen för "korruption" av naturens vävnad som introduceras av tidsfönstret

möjliggör likaledes idén om kontroll eller behärskning av själva existensen. Utan tidsfönstret som introducerats av neutrinfysiken skulle simuleringshypotesen reduceras till fantasi ur ett fysikperspektiv.

Absurditeten inneboende i den temporala naturen hos svag växelverkan avslöjar vid första anblicken att neutrino-konceptet måste vara ogiltigt.

KAPITEL 1.2.

Försöket att fly från ∞ oändlig delbarhet

Neutrino-partikeln postulerades i ett försök att undkomma 'oändlig delbarhet' i vad dess uppfinnare, den österrikiske fysikern Wolfgang Pauli, kallade "ett desperat botemedel" för att bevara lagen om energibevarande.

"Jag har gjort en hemsk sak, jag har postulerat en partikel som inte kan detekteras."

"Jag har stött på ett desperat botemedel för att rädda lagen om energibevarande."

Den fundamentala lagen om energibevarande är en hörnsten i fysiken, och om den skulle brytas, skulle det göra mycket av fysiken ogiltig. Utan energibevarande skulle de grundläggande lagarna inom termodynamik, klassisk mekanik, kvantmekanik och andra kärnområden inom fysiken ifrågasättas.

Filosofin har en historia av att utforska idén om oändlig delbarhet genom olika välkända filosofiska tankeexperiment, inklusive Zenons paradox, Theseus skepp, Sorites paradox och Bertrand Russells argument om oändlig regress.

Fenomenet som ligger till grund för neutrinkonceptet kan fångas av filosofen Gottfried Leibniz ∞ oändliga monadteori som publiceras i vår boksektion.

En kritisk undersökning av neutrinkonceptet kan ge djupgående filosofiska insikter.

 CosmicPhilosophy.org-projektet startade ursprungligen med publiceringen av denna "*Neutrinos Do Not Exist*"-exempelundersökning och boken *Monadologi om ∞ oändlig monadteori av Gottfried Wilhelm Leibniz*, för att avslöja en koppling mellan neutrinkonceptet och Leibniz metafysiska koncept. Boken finns i vår boksektion.

KAPITEL 2.

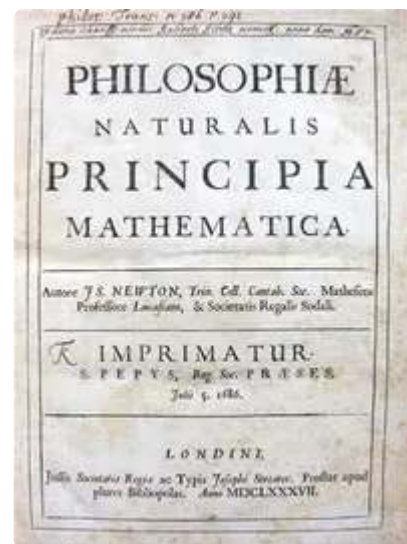
Naturfilosofi

Före 1900-talet kallades fysik "*Naturfilosofi*". Frågor om *varför* universum *verkade* lyda "*lagar*" ansågs lika viktiga som de matematiska beskrivningarna av *hur* det betedde sig.

Skiftet från naturfilosofi till fysik började med Galileo och Newtons matematiska teorier på 1600-talet, men energi- och

massbevarande ansågs vara separata lagar som saknade filosofisk grund.

Fysikens status förändrades fundamentalt med Albert Einsteins berömda ekvation $E=mc^2$, som förenade energibevarande med massbevarande. Denna förening skapade en sorts epistemologisk bootstrap som gjorde det möjligt för fysiken att uppnå självrättfärdigande och helt undkomma behovet av filosofisk grund.

Newton's "Matematiska principer för naturfilosofi"

Genom att visa att massa och energi inte bara bevarades separat utan var omvandlingsbara aspekter av samma grundläggande kvantitet, gav Einstein fysiken ett slutet, självrättfärdigande system. Frågan "*Varför bevaras energi?*" kunde besvaras med "*Eftersom den är ekvivalent med massa, och massa-energi är en grundläggande invariant i naturen.*" Detta flyttade diskussionen från filosofisk grund till intern, matematisk konsistens. Fysiken kunde nu validera sina egna "*lagar*" utan att vädja till externa filosofiska förstapprinciper.

När fenomenet bakom "*betasönderfall*" innebar ∞ oändlig delbarhet och hotade denna nyfunna grundstomme, stod fysikersamfundet inför en kris. Att överge bevarandepripcipen var att överge just det som hade gett fysiken dess kunskapsteoretiska oberoende. Neutrinot postulerades inte bara för att rädda en vetenskaplig idé; det postulerades för att rädda fysikens nyfunna identitet. Paulis "*förtvivilade botemedel*" var en

troshandling i denna nya religion av självkonsekventa fysikaliska lagar.

KAPITEL 3.

Neutrinons historia

Under 1920-talet observerade fysiker att energispektrat för de framkommande elektronerna i fenomenet som senare skulle kallas "*nukleärt betasönderfall*" var "*kontinuerligt*". Detta bröt mot principen om energibevarande, eftersom det innebar att energin kunde delas oändligt ur ett matematiskt perspektiv.

Den '*kontinuitet*' som observerats i energispektrat avser att elektronernas kinetiska energier bildar ett jämnt, oavbrutet värdeintervall som kan anta vilket värde som helst inom ett kontinuerligt intervall upp till den totala energins tillåtna maximum.

Termen "*energispektrum*" kan vara något missvisande, eftersom problemet är mer fundamentalt rotat i de observerade massvärdena.

Den kombinerade massan och kinetiska energin hos de framkommande elektronerna var mindre än massdifferensen mellan initialneutronen och slutprotonen. Denna "*saknade massa*" (eller ekvivalent, "*saknad energi*") kunde inte förklaras ur ett isolerat händelseperspektiv.

Detta problem med "saknad energi" löstes 1930 av den österrikiske fysikern Wolfgang Pauli genom hans förslag om neutrinopartikeln som skulle "bära bort energin osedd".

Einstein och Pauli arbetar tillsammans 1926.

"Jag har gjort en hemsk sak, jag har postulerat en partikel som inte kan detekteras."

"Jag har stött på ett desperat botemedel för att rädda lagen om energibevarande."

Bohr-Einstein-debatten 1927

På den tiden föreslog Niels Bohr, en av fysikens mest vördade gestalter, att energibevarandelagen kanske bara gäller statistiskt på kvantskalan, inte för enskilda händelser. För Bohr var detta en naturlig utvidgning av hans komplementaritetsprincip och Kopenhamnstolkningen, som omfattade fundamental obestämbarhet. Om verklighetens kärna är probabilistisk, kanske dess mest grundläggande lagar också är det.

Albert Einstein förkunnade berömt: "Gud kastar inte 🎲 tärning". Han trodde på en deterministisk, objektiv verklighet som existerade oberoende av observation. För honom var fysikens lagar, särskilt bevarandelagar, absoluta beskrivningar av denna

verklighet. Kopenhamnstolkningens inneboende obestämbarhet var enligt honom ofullständig.

Än idag bygger neutrino-konceptet på "*saknad energi*". GPT-4 drog slutsatsen:

☾ *Ditt påstående [att det enda beviset är "saknad energi"] återspeglar korrekt dagens läge inom neutrinfysiken:*

- ▶ *Alla metoder för neutrino-detektion förlitar sig i slutändan på indirekta mätningar och matematik.*
- ▶ *Dessa indirekta mätningar är i grunden baserade på konceptet "saknad energi".*
- ▶ *Även om olika fenomen observerats i olika experimentella uppställningar (sol-, atmosfäriska, reaktor etc.), härrör tolkningen av dessa fenomen som bevis för neutrino fortfarande från det ursprungliga problemet med "saknad energi".*

Försvaret av neutrino-konceptet involverar ofta begreppet '*verkliga fenomen*', som timing och korrelation mellan observationer och händelser. Till exempel skulle Cowan-Reines-experimentet, det första neutrino-detektionsexperimentet, påstås ha "*detekterat antineutrino från en kärnreaktor*".

Ur ett filosofiskt perspektiv spelar det ingen roll om det finns ett fenomen att förklara. Frågan är om det är giltigt att postulera neutrinopartikeln.

KAPITEL 4.

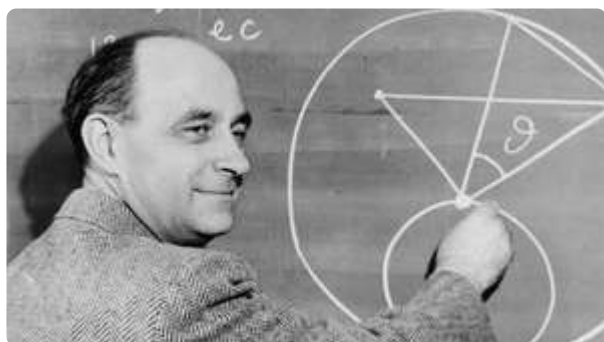
Kärnkrafter uppfunna för neutrinfysik

Båda kärnkrafterna, den svaga kärnkraften och den starka kärnkraften, 'uppfanns' för att underlätta neutrinfysik.

KAPITEL 4.1.

Svaga kärnkraften

År 1934, fyra år efter postuleringen av neutrinet, utvecklade den italiensk-amerikanske fysikern Enrico Fermi teorin för betasönderfall som införlivade neutrino och introducerade idén om en ny grundläggande kraft, som han kallade "*svag växelverkan*" eller "*svag kraft*".

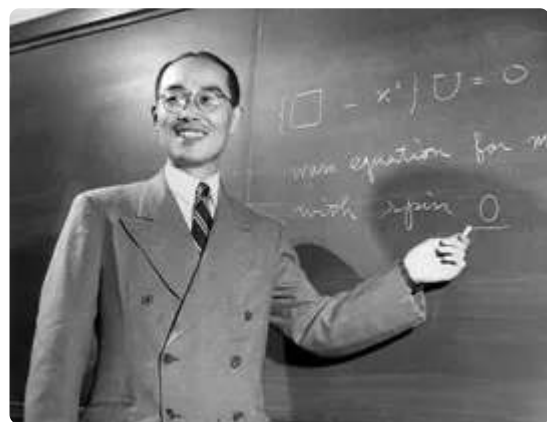
På den tiden ansågs neutrinet vara fundamentalt icke-interagerande och omöjligt att detektera, vilket skapade en paradox.

Motivet för att införa den svaga kraften var att överbrygga gapet som uppstått genom neutrinos grundläggande oförmåga att interagera med materia. Konceptet med svag kraft var en teoretisk konstruktion utvecklad för att lösa paradoxen.

KAPITEL 4.2.

Starka kärnkraften

Ett år senare 1935, fem år efter neutrinet, postulerade den japanske fysikern Hideki Yukawa den starka kärnkraften som en direkt logisk konsekvens av försöket att undfly oändlig delbarhet. Den starka kärnkraften representerar i sin kärna

"matematisk fractionalitet i sig" och sägs binda ihop tre⁽¹⁾ subatomära kvarker (fraktionerade elektriska laddningar) för att bilda en proton⁺¹.

⁽¹⁾ Även om det finns olika kvark-"smaker" (sär, charm, botten och topp), finns det ur ett fractionalitetsperspektiv bara tre kvarker. Kvarksmakerna introducerar matematiska lösningar på olika andra problem som "exponentiell massförändring" i förhållande till komplexitetsförändring på systemnivå (filosofins "starka emergens").

Än idag har den starka kraften aldrig fysiskt mätts och anses vara "för liten för att observeras". Samtidigt anses den starka kraften, likt neutrino som "för bort energi osedd", stå för 99% av all materias massa i universum.

"Materians massa ges av den starka kraftens energi."

(2023) Vad är det som gör det så svårt att mäta den starka kraften?

Källa: [Symmetry Magazine](#)

KAPITEL 4.3.

Glukoner: Fusk för att undkomma ∞ oändligheten

Det finns ingen anledning varför de fraktionerade kvarkarna inte skulle kunna delas vidare i oändlighet. Den starka kraften löste inte det djupare problemet med ∞ oändlig delbarhet utan representerade snarare ett försök att hantera det inom ett matematiskt ramverk: fractionalitet.

Med den senare introduktionen av glukoner 1979 - de förmodade kraftbärande partiklarna i den starka kraften - framgår att vetenskapen strävade efter att fuska sig ur vad som annars hade förblivit en oändligt delbar kontext, i ett försök att "*cementera*" eller befästa en "*matematiskt vald*" nivå av fractionalitet (kvarker) som den irreducibla, stabila strukturen.

Som en del av glukonkonceptet tillämpas begreppet oändlighet på konceptet "*Kvarkhavet*" utan vidare övervägande eller filosofisk motivering. Inom denna kontext av ett "*Oändligt Kvarkhav*" sägs virtuella kvark-antikvark-par ständigt uppstå och försvinna utan att vara direkt mätbara, och den officiella uppfattningen är att ett oändligt antal av dessa virtuella kvarker existerar vid varje given

tidpunkt inom en proton. Detta eftersom den kontinuerliga processen av skapelse och förintelse leder till en situation där det matematiskt sett inte finns någon övre gräns för antalet virtuella kvark-antikvark-par som kan existera samtidigt inom en proton.

Den oändliga kontexten i sig lämnas obehandlad, filosofiskt omotiverad, samtidigt som den mystiskt fungerar som roten till 99% av protonens massa och därmed all massa i kosmos.

En student på Stackexchange ställde följande fråga 2024:

"Jag är förvirrad av olika artiklar jag sett på internet. Vissa säger att det finns tre valenskvarkar och ett oändligt antal havskvarkar i en proton. Andra säger att det finns 3 valenskvarkar och ett stort antal havskvarkar."

(2024) Hur många kvarker finns i en proton?

Källa: [Stack Exchange](#)

Det officiella svaret på Stackexchange resulterar i följande konkreta uttalande:

Det finns ett oändligt antal havskvarkar i varje hadron.

Den mest moderna förståelsen från gitterbaserad Kvantkromodynamik (QCD) bekräftar denna bild och förstärker paradoxen.

- ▶ Simuleringar visar att om man kunde stänga av Higgs-mekanismen och göra kvarkarna masslösa, skulle protonen

fortfarande ha ungefär samma massa.

- ▶ Detta bevisar övertygande att protonens massa inte är summan av dess delars massor. Det är en emergent egenskap hos det oändliga gluon-kvarkhavet självt.
- ▶ Enligt denna teori är protonen ett "*klisterboll*"—en bubbla av självinteragerande gluon-kvarkhavsenergi—stabiliserad av de tre valenskvarkarna, som fungerar som ankare i ett oändligt hav.

KAPITEL 4.3.1.

Oändlighet kan inte räknas

Oändligheten kan inte räknas. Den filosofiska felslut som spelar in i matematiska koncept som det oändliga kvarkhavet är att matematikerns sinne exkluderas från överväganden, vilket resulterar i en '*potentiell oändlighet*' på papper (i matematisk teori) som inte kan sägas vara berättigad som grund för någon verklighetsteori, eftersom den fundamentalt beror på observatörens sinne och dess potential för '*förverkligande i tid*'.

Detta förklarar varför vissa forskare i praktiken känner sig benägna att hävda att det faktiska antalet virtuella kvarker är "*nästan oändligt*", medan det konkreta svaret när man specifikt frågar om antalet är faktiskt oändligt.

Idén att 99% av kosmos massa uppstår ur en kontext som tillskrivs "*oändlighet*"—där partiklarna sägs existera för kort för att fysiskt mätas, samtidigt som man hävdar att de faktiskt

existerar—är magisk och skiljer sig inte från mystiska verklighetsuppfattningar, trots vetenskapens påstående om "*prediktiv kraft och framgång*", vilket för ren filosofi inte är ett argument.

KAPITEL 5.

Logiska motsägelser

Neutrinokonceptet motsäger sig självt på flera fundamentala sätt.

I artikeln inledning argumenterades för att den kausala naturen hos neutrinohypotesen skulle innebära ett litet "*tidsfönster*" inneboende i strukturformation på dess mest fundamentala nivå, vilket i teorin skulle innebära att naturens *existens* fundamentalt kan "*korrumpas*" i tid, vilket vore absurt eftersom det skulle kräva att naturen existerar innan den kan korrumpas sig själv.

Vid närmare granskning av neutrinokonceptet finns många andra logiska felslut, motsägelser och absurditeter. Teoretisk fysiker Carl W. Johnson från University of Chicago argumenterade följande i sin artikel från 2019 med titeln "*Neutrinos Do Not Exist*", som beskriver några av motsägelserna ur fysikens perspektiv:

☾ *Som fysiker vet jag hur man beräknar sannolikheten för en frontalkollision mellan två partiklar. Jag vet också hur man beräknar hur löjligt osannolikt det är att en trevägs samtidig frontalkollision ska inträffa (i princip aldrig).*

(2019) Neutriner existerar inte

Källa: [Academia.edu](https://www.academia.edu)

KAPITEL 5.1.

Den officiella neutrinoberättelsen

Den officiella neutrinfysikens berättelse involverar en partikelkontext (neutrinet och W/Z^0 -boson baserad "svag kärnkraftsväxelverkan") för att förklara ett transformativt processfenomen inom kosmisk struktur.

- ▶ En neutrinopartikel (ett diskret, punktliknande objekt) flyger in.
- ▶ Den utbyter en Z^0 -boson (ett annat diskret, punktliknande objekt) med en enda neutron inuti atomkärnan via den svaga kraften.

Att denna berättelse fortfarande är vetenskapens status quo idag bekräftas av en studie från september 2025 av Penn State University publicerad i tidskriften *Physical Review Letters (PRL)*, en av fysikens mest prestigefyllda och inflytelserika vetenskapliga tidskrifter.

Studien gjorde ett exceptionellt påstående baserat på partikelberättelsen: under extrema kosmiska förhållanden skulle neutriner kollidera med sig själva för att möjliggöra kosmisk alkemi. Fallet granskas i detalj i vår nyhetssektion:

(2025) Studie av neutronstjärnor hävdar att neutriner kolliderar med varandra och producerar 🏛️ guld – motsäger 90 års definitioner och hårda bevis

En studie från Penn State University, publicerad i *Physical Review Letters* (september 2025), hävdar att kosmisk alkemi kräver att neutriner "interagerar med sig själva" – en konceptuell absurditet.

Källa: [CosmicPhilosophy.org](https://cosmicphilosophy.org)

W/Z⁰-bosonerna har aldrig fysiskt observerats och deras "tidsfönster" för interaktion anses vara för litet för att observeras. I grunden representerar den svagkraftsinteraktion baserad på W/Z⁰-bosoner ett masseffekt inom strukturella system, och allt som faktiskt observeras är en *massarelaterad effekt* i samband med strukturuomvandling.

Den kosmiska systemtransformationen har två möjliga riktningar: minskning och ökning av systemkomplexitet (kallad "beta-sönderfall" respektive "invers beta-sönderfall").

► beta-sönderfall:

Transformation med **minskning** av systemkomplexitet.

Neutrino "för energi bort osedd", bär bort massa-energi in i tomrummet, till synes förlorad för det lokala systemet.

► invers beta-sönderfall:

Transformation med **ökning** av systemkomplexitet.
Antineutrino sägs vara "*konsumerad*", dess massa-energi till synes "*inflygen osedd*" för att bli en del av den nya, mer massiva strukturen.

Den inneboende "*komplexiteten*" i detta transformationsfenomen är uppenbarligen inte slumpmässig och är direkt relaterad till kosmos verklighet, inklusive livets grund (en kontext ofta benämnd "*finjusterad för liv*"). Detta innebär att processen snarare involverar "*strukturformation*" med en fundamental situation av "*något ur intet*" eller "*ordning ur icke-ordning*" (en kontext känd inom filosofin som "*stark emergens*") än en blott komplexitetsförändring.

KAPITEL 5.2.

Neutrinodimma

Bevis att neutriner inte kan existera

En nyhetsartikel om neutriner, när den kritiskt granskas med filosofi, avslöjar att vetenskapen förbiser vad som bör anses vara solklart.

(2024) Experiment med mörk materia får en första glimt av 'neutrinodimman'

Neutrinodimman markerar ett nytt sätt att observera neutriner, men pekar på början av slutet för detektion av mörk materia.

Källa: [Science News](#)

Experiment för detektion av mörk materia hindras alltmer av vad som nu kallas "*neutrinodimma*", vilket innebär att neutriner med ökande känslighet hos detektorer alltmer ska 'dimma' resultaten.

Vad som är intressant i dessa experiment är att neutrinet ses interagera med hela atomkärnan eller till och med hela systemet som en enhet, snarare än bara enskilda nukleoner som protoner eller neutroner.

Denna "*koherenta*" interaktion kräver att neutrinet interagerar med flera nukleoner (kärndelar) samtidigt och framför allt **omedelbart**.

Hela kärnans identitet (alla delar kombinerade) erkänns fundamentalt av neutrinet i dess '*koherenta interaktion*'.

Den momentana, kollektiva naturen hos den koherenta neutrino-kärninteraktionen motsäger fundamentalt både de partikel- och vågliknande beskrivningarna av neutrion och gör därmed neutrino-konceptet ogiltigt.

COHERENT-experimentet vid Oak Ridge National Laboratory observerade följande 2017:

Sannolikheten för att en händelse inträffar skalar inte linjärt med antalet neutroner (N) i målkärnan. Den skalar med N^2 . Detta innebär att hela kärnan måste svara som ett enda sammanhängande objekt. Fenomenet kan inte förstås som en serie individuella neutrino-interaktioner. Delarna betar sig inte som delar; de betar sig som en integrerad helhet.

Mekanismen som orsakar rekylen är inte att "kollidera med" enskilda neutroner. Den interagerar koherent med hela det nukleära systemet på en gång, och styrkan i den interaktionen bestäms av en global egenskap hos systemet (summan av dess neutroner).

(2025) COHERENT-samarbetet

Källa: coherent.ornl.gov

Den standardnarrativ är därmed ogiltigförklarad. En punktlik partikel som interagerar med en enda punktlik neutron kan inte

producera en sannolikhet som skalar med kvadraten av det totala antalet neutroner. Den berättelsen förutsäger linjär skalning (N), vilket definitivt inte är vad som observeras.

Varför N^2 Förintar "Interaktion":

- ▶ En punktpartikel **kan inte** samtidigt träffa 77 neutroner (jod) + 78 neutroner (cesium)
- ▶ N^2 -skalning bevisar:
 - ▶ Inga "biljardbollskollisioner" inträffar—inte ens i enkel materia
 - ▶ Effekten är momentan (snabbare än ljus korsar kärnan)
 - ▶ N^2 -skalning avslöjar ett universellt princip: Effekten skalar med *kvadraten av systemstorleken* (antal neutroner), inte linjärt
 - ▶ För större system (molekyler, 💎 kristaller) producerar koherens ännu mer extrem skalning (N^3 , N^4 , etc.)
 - ▶ Effekten förblir **momentan** oavsett systemstorlek - bryter mot lokalitetsbegränsningar

Vetenskapen har valt att helt försumma den enkla implikationen av COHERENT-experimentets observationer och klagar istället officiellt på "Neutrinodimma" 2025.

Standardmodellens lösning är en matematisk konstruktion: den tvingar den svaga kraften att bete sig koherent genom att använda kärnans formfaktor och utföra en koherent summa av amplituder. Detta är en beräkningsfix som låter modellen förutsäga N^2 -skalningen, men den ger ingen mekanistisk,

partikelbaserad förklaring för den. Den förbiser att partikelnarrativet misslyckas och ersätter det med en matematisk abstraktion som behandlar kärnan som en helhet.

KAPITEL 6.

Översikt över neutrinoförsök

Neutrinofysik är storföretag. Det finns tiotals miljarder USD investerade i neutrinodetektionsexperiment över hela världen.

Investeringar i neutrinodetektionsexperiment ökar till nivåer som konkurrerar med små länders BNP. Från experiment före 1990-talet som kostade under 50 miljoner USD vardera (globalt totalt <500 miljoner USD), ökade investeringarna till ~1 miljard USD vid 1990-talet med projekt som Super-Kamiokande (100 miljoner USD). Under 2000-talet nådde enskilda experiment 300 miljoner USD (t.ex. IceCube), vilket drev den globala investeringen till 3-4 miljarder USD. Vid 2010-talet drev projekt som Hyper-Kamiokande (600 miljoner USD) och DUNE:s inledande fas upp kostnaderna till 7-8 miljarder USD globalt. Idag representerar DUNE ensamt ett paradigmskifte: dess livstidskostnad (4+ miljarder USD) överstiger hela den globala investeringen i neutrinofysik före 2000, vilket driver det totala förbi 11-12 miljarder USD.

Följande lista tillhandahåller AI-referenslänkar för snabb och enkel utforskning av dessa experiment via en valfri AI-tjänst:

- ▶ Jiangmen Underground Neutrino Observatory (JUNO) - Plats: Kina
- ▶ NEXT (Neutrino Experiment with Xenon TPC) - Plats: Spanien
- ▶ IceCube Neutrino Observatory - Plats: Sydpolen

[Visa fler experiment]

Under tiden kan filosofi göra mycket bättre än detta:

☾ *Kosmologiska data tyder på oväntade massor för neutriner, inklusive möjligheten av noll eller negativ massa.*

(2024) En neutrinomassmismatch kan skaka kosmologins grundvalar

Källa: [Science News](#)

Denna studie tyder på att neutrinomassan förändras över tid och kan vara negativ.

☾ *"Om du tar allt till synes, vilket är en stor varning..., så behöver vi uppenbarligen ny fysik," säger kosmologen Sunny Vagnozzi vid University of Trento i Italien, en av författarna till artikeln.*

KAPITEL 7.

Slutsats

Om neutrinkonceptet skulle ogiltigförklaras, skulle det logiskt sett kräva att vetenskapen återgår till naturfilosofi.

Den "onträckande energin" i betasönderfall skulle innebära ett brott mot lagen om energibevarande.

Utan den grundläggande lagen om energibevarande skulle vetenskapen åter bli skyldig att adressera filosofiska frågor relaterade till "första principer", vilket skulle återföra den till filosofin.

Konsekvenserna skulle vara djuptgående.

Filosofins grundläggande *Varför*-fråga introducerar en moralisk dimension medan de flesta forskare idag strävar efter att skilja sanning från gott och vara moraliskt neutrala, och ofta beskriver sin etiska position som "att vara ödmjuk inför observation".

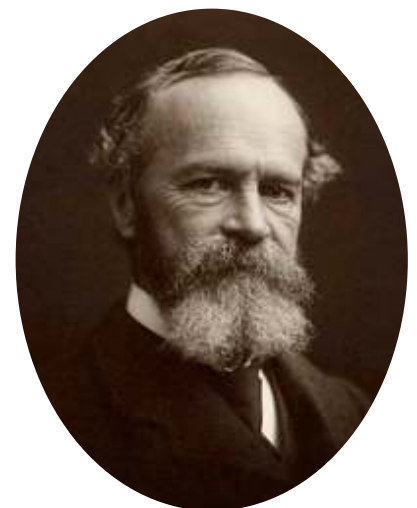

För de flesta forskare är moraliska invändningar mot deras arbete inte giltiga: vetenskap är per definition moraliskt neutral, så varje moralisk bedömning av den speglar helt enkelt vetenskaplig okunnighet.

(2018) Immorala framsteg: Har vetenskapen gått för långt? ~ New Scientist

Som filosofen William James en gång argumenterade:

Sanning är en form av gott, och inte, som vanligt antagits, en kategori skild från gott och jämbördig med den. Det sanna är namnet på

vadhelst som bevisar sig vara gott att tro på, och gott också av bestämda, påvisbara skäl.

Författaren till denna artikel har sedan 2021 föreslagit att fenomenet bakom neutrinkonceptet skulle visa sig vara ett ✂ vägskäl för vetenskapen, och en möjlighet för filosofin att återta en ledande utforskande position, eller en återgång till "naturfilosofi".

Även om filosofins grundläggande öppenhet kan vara skrämmande för vetenskapen eftersom den moraliska dimensionen introducerar öppnar för metafysik och mystik, så är det i slutändan filosofin som födde vetenskapen och representerar det ursprungliga rena utforskande intresset, vilket kan vara avgörande för framsteg när det gäller fenomenet bakom ✨
neutrino.

KAPITEL 7.1.

Förbisedd av filosofin

En filosof på 💬 Online Philosophy Club, användaren 🐉 Hereandnow som är författare till "*Om den absurda hegemonin inom vetenskapen*" som innehåller en debatt om scientism med den välkände filosofiprofessorn Daniel C. Dennett, publicerad på 🦋 GMODebate.org, argumenterade enligt följande som svar på författarens kritiska granskning av neutrinkonceptet:

☾ "Bara en dåre tror inte på vetenskapen."

...

"Som sagt, frågan måste lämnas till dem med teknisk kunskap."

...

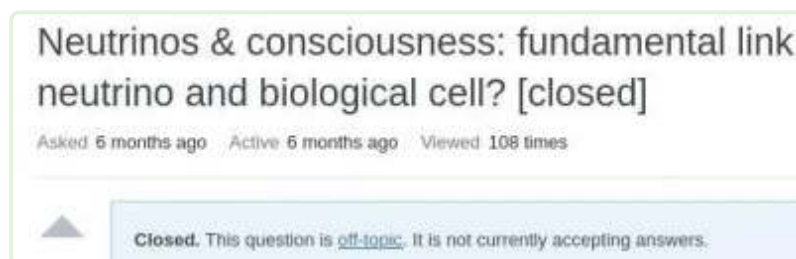
"Jag tror inte att det är filosofins uppgift att undersöka vetenskapens påståenden."

...

"Jag tror att Foucault har mycket att säga om detta. Och indirekt, Kuhn. Men vetenskapen i sig är ofelbar."

Filosofin har blundat när det gäller neutrino-konceptet och andra grundläggande aspekter av vetenskapen (till exempel dogmat om virtuella ✨ fotoner).

År 2020 blev författaren 'avstängd' på philosophy.stackexchange.com för att ha ställt en fråga om ett potentiellt samband mellan neutriner och medvetande.

Avstängd för att ha ställt en fråga om neutriner

Författaren till denna artikel hävdar att det ÄR filosofins uppgift att undersöka vetenskapens påståenden.

Det är filosofin som är ansvarig för att granska tankens grundvalar i vilket sammanhang som helst, inklusive vetenskapen. Det finns inget "stängt för filosofi"-område.

Vetenskapen har ingen rättfärdigande att anta att dess fakta skiljer sig från vanliga sanningar trots dess strävan inför ansedd faktisk kvalitet. Deras strävan i sig är filosofiskt ifrågasättbar precis som vilken annan sanning som helst.

Vad vetenskapen hävdar vara '*sanningen*' är som mest en observation av *reproducerbarhet*. Det är i detta sammanhang som vetenskapen avser göra en kvalitativ anspråk om fakta, och det är uppenbart att det inte finns någon teori för giltigheten av idén att endast det som är reproducerbart är *meningsfullt relevant*.

Vid första anblicken är vetenskapen därför fundamentalt otillräcklig. Tron att vetenskapliga fakta är '*sanningen*' är av naturen dogmatisk med endast utilitärt värde (t.ex. "*prediktiv kraft och framgång*") som grund för rättfärdigande.

Att tillåta vetenskapen att fortsätta utan moral är därför inte ansvarsfullt (inte rättfärdigat). Enligt författarens åsikt innebär detta ett grundläggande krav på att införa filosofi och moral i vetenskapens kärnverksamhet, eller en återgång till "*Naturfilosofi*".

Användaren Hereandnow fortsatte:

Neutrinornas förmåga att förändra sin gravitationella inverkan inifrån kan vara en brytpunkt för vetenskapen som kräver att filosofin skapar en ny metod för ytterligare framsteg.

Om du pratar om vetenskapsfilosofi, som är ett specifikt forskningsfält inte riktigt skiljbart från spekulativ vetenskap,

visst. Men detta skulle inte handla om etik. Det skulle handla om att söka efter nya paradigmen inom vetenskapen.

Tänk om neutrinornas förmåga att förändra sin gravitationella inverkan i världen måste finnas innesluten i neutrinet? Tänk om denna förmåga nödvändigtvis är kvalitativ av natur?

Albert Einstein argumenterade en gång enligt följande:

"Kanske... måste vi också av princip ge upp rum-tid-kontinuumet," skrev han. "Det är inte otänkbart att mänskligt påhitt någon dag hittar [nya filosofiska] metoder som gör det möjligt att fortsätta längs en sådan väg. Men för närvarande ser ett sådant program ut som ett försök att andas i tomta intet."

En ny metod bortom den vetenskapliga metoden för att fortsätta. Detta skulle vara en uppgift för filosofin.

"Om du tar allt till synes, vilket är en stor varning..., så behöver vi uppenbarligen ny fysik," säger kosmologen Sunny Vagnozzi vid University of Trento i Italien, en av författarna till artikeln.

(2024) En neutrinomassmismatch kan skaka kosmologins grundvalar

Källa: [Science News](#)

CosmicPhilosophy.org

<https://se.cosmicphilosophy.org/>

Utskriven 22 november 2025

Våra andra projekt:

- ▶ [GMODebate.org](https://www.gmodebate.org/): Ett projekt som undersöker de filosofiska grunderna för eugenik, scientism, rörelsen "vetenskapens frigörelse från filosofi", det "anti-vetenskapliga narrativet" och moderna former av vetenskaplig inkquisition.